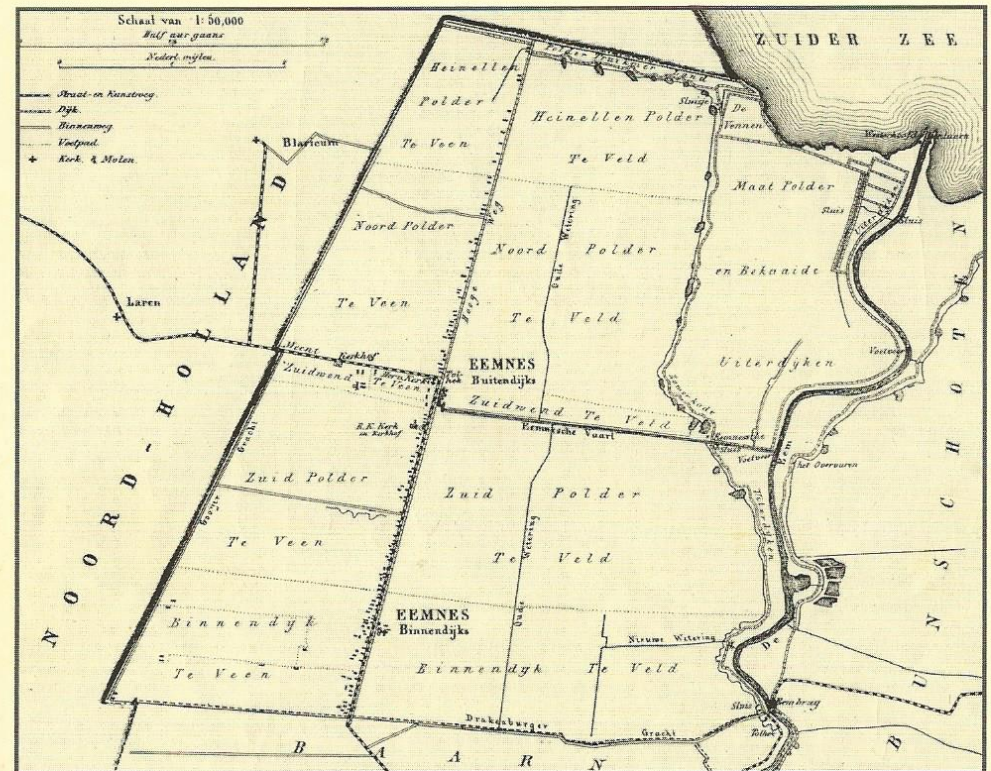

HISTORISCHE KRING EEMNES

Het heden heeft zijn
wortels in het verleden
en vormt de basis
voor de toekomst

2014-2

NOTARISKANTOOR
MR. W.A. VAN DER SLUIS

BARBEELSTRAAT 4 - 3755 KP EEMNES
TELEFOON (035) 5336704
FAX (035) 5336705
E-MAIL INFO@NOTARISVANDERSLUIJ.NL

*De Groentespecialzaak van
Eemnes en omstreken!*

Lekker Gezond, Laarderweg 24B
3755 AN Eemnes, Tel: 035 5386257

Topkwaliteit Groente & Fruit
Verse Salades
Verse Maaltijden
Verse Soepen
Vers gesneden Groentemixen
Verse Sappen
Fruit Kisten
Superfood

Tarwegras-sap

WWW.WELKOOP.NL

Speciaalzaak in:

- tuinartikelen
- diervoeders en benodigdheden
- ijzerwaren en gereedschappen
- werkkleding en -schoeisel
- agrarische artikelen

SOEST
Torenstraat 16,

EEMNES
Noordersingel 188,

HISTORISCHE KRING EEMNES

DOEL VAN DE VERENIGING IS:

*Bevordering van de kennis van- en de
belangstelling voor de geschiedenis in
algemene zin en de geschiedenis van
Eemnes, met aansluitend gebied, in het
bijzonder.*

**jaargang 36, nr. 2
juni 2014
verschijnt viermaal per jaar
ISSN (druk) 1384-0657
ISSN (digitaal) 2666-6200**

BESTUUR

Voorzitter:
Mw. N.E. Lemckert, Zilverchoon 11
3755 TH Eemnes, 035-5311913
Secretaris:
J.J. Groeneveld, Zilverchoon 37,
3755 TH Eemnes, 035-5381609
Penningmeester:
S.N.J. van Zanden, 035-5389432
HKE-Girorekening NL711INGB0002080362
HKE-Rabobank NL31RABO0315911425

Leden:

H.A. van Hees, 035-5389849
J.B. Nouwens, 035-5389239
R.T. van der Schaaf, 035-5386094
Mw. E.C.M. Seure, 035-5310129
J.J. van Wijk, 035-5314689

LEDENADMINISTRATIE

G.A.M. van Wijk-Blom, 035-5314689,
Raadhuislaan 39, 3755 HA Eemnes.

KWARTAALBLAD

Redactieadres/advertenties:
Graanoogst 3, 3755 HN Eemnes,
035-5387572, an.joopsmids@kpnmail.nl

Redactie:

Henk van Hees en Joop Smids

Opmaak:

Hans van Gelder

Druk:

Graficient Printmedia – Almere

Losse nummers:

€ 4,- excl. verzendkosten

LIDMAATSCHAP

€ 14,- p.j., incl. kwartaalblad, voor leden in
de BEL-gemeenten (Blaricum Eemnes en
Laren NH). Leden buiten dit gebied betalen
€ 22,- p.j. i.v.m. verzendkosten.
Opzegging schriftelijk voor 1 december.
Vrienden HKE minimaal € 15,- p.j.

INTERNET HKE-ACTUEEL

www.historischekringeemnes.nl
info@historischekringeemnes.nl

WERKGROEPEN

Bebouwingsgeschiedenis:
R.T. v.d. Schaaf, 035-5386094

Beeld en Geluid:
J. Frantsen, 035-5310442

Beheer archief:
J.J. Groeneveld, 035-5381609

Beheer voorwerpen:
H.H.M. van Roy, 035-5312531

Bibliografie:
R.T. van der Schaaf, 035-5386094

Foto's:
J. Frantsen, 035-5310442

Genealogie:
H.A. van Hees, 035-5389849

Interviews:
H.A. van Hees, 035-5389849

Tentoonstelling:
J.B. Nouwens, 035-5389239

Website:
W.A.M. de Witte, 035-5388130

© 2014 Historische Kring Eemnes. Alle rechten voorbehouden. Het geheel of gedeeltelijk overnemen van artikelen is slechts toegestaan na toestemming van de redactie. De uitgever heeft er naar gestreefd de rechten van illustraties volgens wettelijke bepalingen te regelen. Degenen die desondanks menen nog bepaalde rechten te kunnen doen gelden, wordt verzocht zich te wenden tot de uitgever: info@historischekringeemnes.nl. Auteurs die in dit tijdschrift publiceren geven daarmee onvoorwaardelijk toestemming tot het in digitale vorm opnemen in openbare databases. Logo van HKE: © 2009 Joop Smids, Eemnes, met alleenrecht van gebruik voor HKE.

Inhoud

Oudheidkamer	43
Nieuwe tentoonstelling Oudheidkamer	44
Verzameling Bidprentjes in de Oudheidkamer (<i>Harry van der Voort</i>)	45
Korte Maatsweg 3, voorheen de sluiswachterswoning (<i>Evert van Andel</i>)	55
Interview met Jan Perier (<i>Peter Brouwer</i>)	69
Opening tentoonstelling	82
Verslag Algemene Ledenvergadering	86
Inleveren kopij voor het volgend nummer	88

Van de redactie

...en de dingen die voorbij gaan.

Hoe rol je zomaar in het bestuur van de HKE terwijl de geschiedenis van Eemnes niet echt tot de verbeelding spreekt. Zestien jaar later is de interesse voor het verleden wel iets toegenomen maar was geen reden zo lang in het bestuur te blijven zitten. Na een korte periode als penningmeester kreeg ik een werkgebied aangeboden dat mij beter uitkwam namelijk dat van vormgever van het kwartaalblad, briefpapier, folders en boeken. Later kwam daar ook bij het samenstellen en inrichten

van tentoonstellingen. Ik had best nog een poosje willen doorgaan, maar helaas. De lang voorspelde en gevreesde gezichtsbeperking werd werkelijkheid. Deze beperking is de reden dat ik als bestuurslid ben afgetreden. In de zijlijn hoop ik nog wat te kunnen betekenen voor de HKE al zal dit steeds geringer in omvang worden. Het was een fijne en inspirerende periode bij de HKE. Ik zeg een ieder gedag en hoop dat u, als u mij ergens tegen komt, zult groeten met: Dag Joop, ik ben '.....'.

Joop Smids

VANAF 24 MEI 2014:

WAS GETEKEND: Piet Klaasse

TEKENAAR EN AQUARELLIST
TE EEMNES

Oudheidkamer Eemnes
Raadhuislaan 2a
Telefoon 035-5382375

Geopend:
zaterdag van 14.00-16.00 uur
Toegang gratis

Nieuwe tentoonstelling Oudheidkamer

JOOP SMIDS

De tentoonstelling "De barre winter van 1963" heeft veel bezoekers naar de Oudheidkamer gelokt. De reacties waren lovend en voor diegenen die de winterse omstandigheden hadden meegemaakt herleefden de overlast maar ook saamhorigheid die deze uitzonderlijke winter veroorzaakte. Het lijkt er op dat we met de nieuwe tentoonstelling ook weer veel belangstellenden zullen trekken. Een oproep in ons kwartaalblad om materiaal ter beschikking te stellen voor een nieuwe tentoonstelling overtrof al onze verwachtingen.

Wij zijn trots, dat we dankzij de vele reacties, een tentoonstelling kunnen presenteren onder de titel **"Was getekend: Piet Klaasse"**.

Piet Klaasse was een vaardige en gedreven kunstenaar. Talrijk zijn de tekeningen waarin hij met enkele halen van zijn potlood de snelheid van bewegen van mens of dier heeft vastgelegd. Heel wat Eemnessers zijn door hem op papier gezet. Uit de verhalen die we over deze uitzonderlijke tekenaar, illustrator en aquarellist te horen kregen, bleek dat hij een beminnelijk mens was.

Al diegenen die reageerden op onze oproep hartelijk dank. Hoe meer mensen wij bezochten des te duidelijker werd het hoe wij de tentoonstelling vorm zouden geven. Dank zij uw medewerking kunnen wij een goed beeld geven van Piet Klaasse als mens en als kunstenaar.

Verzameling Bidprentjes in de Oudheidkamer

HARRY VAN DER VOORT

Inleiding.

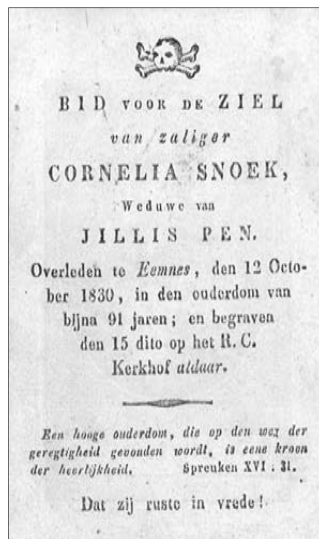
In de loop der jaren heeft de HKE een mooie, grote verzameling bidprentjes bijeengebracht van maar liefst 1414 bidprentjes en gedachteniskaartjes van Eemnessers. De bidprentjes zijn aan de kring geschonken door zowel leden als niet-leden. Daarnaast mocht de HKE dankbaar gebruikmaken van de mogelijkheid om privéverzamelingen te kopiëren. De Werkgroep Genealogie heeft de afgelopen paar jaar de verzameling gesorteerd en beschreven. De Index op de Verzameling Bidprentjes is nu bijna gereed.

Het oudste bidprentje in de verzameling aanwezig is uit 1830. Het is van Cornelia Snoek, weduwe van Jillis Pen, overleden te Eemnes op 12-10-1830. [Zie: Henk van Hees, Een nieuw record, in: Kwartaalblad HKE, 1991, nr.3 p. 168-170.]

Het oudst bekende bidprentje van een Eemnesser is dat van Volken Bieshaar. Hij overleed op 12-05-1816 te Vianen, waar hij pastoor was. Zijn bidprentje is afgebeeld in Kwartaalblad nr. 4 van 1996 op blz. 226. Het origineel wordt bewaard in het Aartsbisschoppelijk Archief te Utrecht.

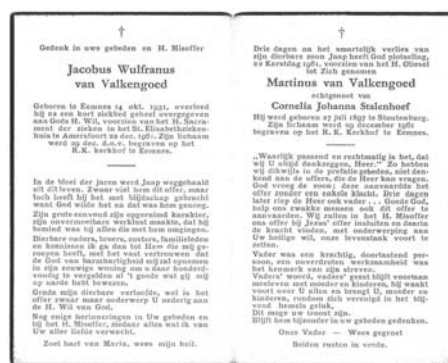
Wat zijn bidprentjes?

Vanaf het midden van de 18^e eeuw werd het langzaam gebruikelijk om na afloop van een r.k. begrafenis een klein kaartje uit te delen. Op dit kaartje stond aan de ene zijde een afbeelding, meestal van een heilige en aan de andere zijde stond de naam van de overledene met de dag van overlijden. Aanvankelijk bleef dit gebruik beperkt tot de meer welgestelde kringen maar in de loop van de 19^e eeuw breidde dit gebruik zich uit over alle lagen binnen de r.k. geloofsgemeenschap. Het was de bedoeling dat men zich de naam van de overledene herinnerde en op de gedenk-dag van het overlijden voor hem bad. Daarom werd later ook een gebed voor de

overledene op het kaartje afgedrukt. Hieraan ontleent het kaartje uiteindelijk zijn naam: bidprentje. Het bidprentje had zodanige afmetingen dat het gemakkelijk in een kerkboek gestoken kon worden. Bij latere ontwikkelingen van het bidprentje verdween het kerkelijke karakter meer en meer naar de achtergrond en werd daarmee mogelijk dat

het gebruik overgenomen werd door protestantse kringen en zelfs niet-gelovige kringen. Daarom spreekt men tegenwoordig over gedachteniskaartjes. Het is gebruikelijk dat maar één persoon op een bidprentje vermeld wordt. Soms zijn er bijzondere omstandigheden zodat er meer personen op een bidprentje vermeld worden.

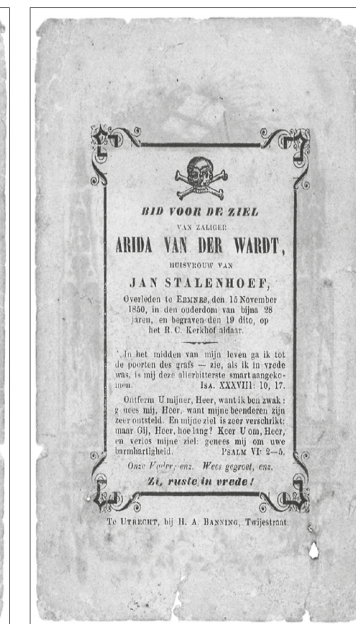

Een bijzondere uitvoering van een bidprentje voor twee personen is wel dat voor Jacobus Wulfrans van Valkengoed, overleden 22-12-1961 en zijn vader Martinus, overleden 26-12-1961. Vader en zoon werden samen op 29 december begraven. Hun bidprentje is dubbelgevouwen en vader en zoon hebben elk een eigen helft, zowel aan de tekstzijde als aan de zijde met de afbeeldingen.

Ontwikkeling van bidprentje tot gedachteniskaartje.

Het bidprentje in de 19^e eeuw.

De oudste bidprentjes in de verzameling in de Oudheidkamer zijn vrij eenvoudig van uitvoering. De tekstzijde vermeldt de naam van de overledene en diens overlijdensdatum, met er onder een citaat uit

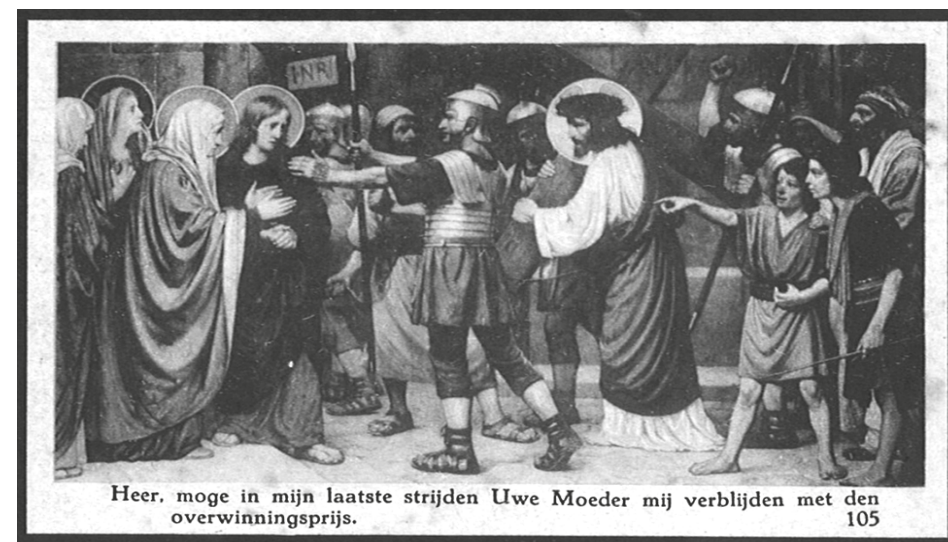

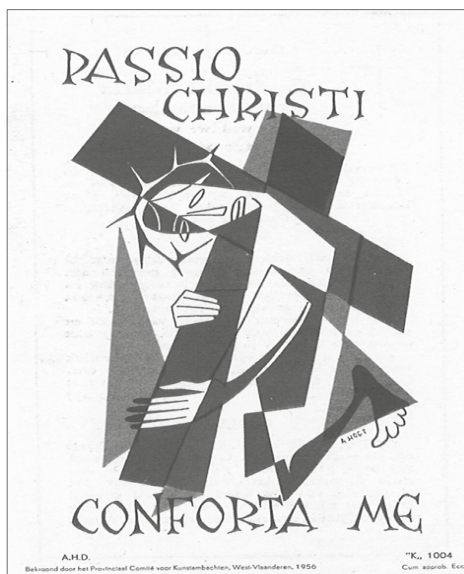
de Bijbel of oproep tot gebed. Opvallend op het bidprentje voor Cornelia Snoek is het doodshoofd met de beenderen. Dergelijke symbolen van de dood, zoals doodshoofden, beenderen, zeisen, kruizen en zandlopers, zijn in onze ogen lugubere tekens, en bleven lang in gebruik op bidprentjes. In het midden van de 19^e eeuw deed ook de zwarte rand rond de tekst zijn intrede.

De afbeeldingen op de keerzijde zijn in het algemeen afbeeldingen van Jezus Christus, heiligen en tafereelen uit de Bijbel, met name uit het leven en lijden van Jezus.

In de eerste helft van de 19^e eeuw deed een nieuw genre afbeeldingen zijn intrede: kerkhof-symboliek. De afbeeldingen tonen ons graven, al dan niet geopend en soms met wenende mensen erom heen, begrafenisstoe-ten tussen kerk en kerkhof, of grafdelvers aan het werk. De nadruk op de tijdelijkheid en breekbaarheid van

het leven en de onvermijdelijkheid van de dood bleef in de gehele 19^e eeuw de boventoon op de bidprentjes voeren. Op het bidprentje van Tjiske van Aken, overleden 13-04-1900 komt alles nog eens te samen. De zware zwarte rand, nu zowel rond de tekst als rond de afbeelding. Boven de tekst staat een urn met bloemen, het symbool voor het vergankelijke leven, en het kruis, symbool voor de dood. Op de beeldzijde is het kruis met de martelwerk-tuigen van Jezus Christus te zien, omringd door een doornenhaag. Zelfs bij de oproep voor gebed ligt de nadruk op de naderende dood en het toekomstige heil in het hiernamaals.

Dankbare gedachtenis
aan
**Gijsbertha Maria
van Stoutenburg**
weduwe van
Pieter van Dijk

Zij werd geboren te Eemnes 29 aug. 1877 en overleed gesterkt door het Sacrament van de zieken te Laren Nh. 27 okt. 1960. Haar lichaam werd bijgezet op het St. Janskerkhof 31 oktober d.a.v.

Moeder, wij danken U voor alles, wat U ons en uw kleinkinderen hebt gegeven aan liefde en zorg, aan hartelijke belangstelling en meeleven, aan eerlijk begrip voor alles, wat wij in vreugde of verdriet meemaakten. Uw leven was een voorbeeld van geloof en gebed en uw dag was maar half, als hij niet begon met Christus in de Eucharistie. Zo kon u aan het eind van uw leven eerlijk met Paulus zeggen: „Ik verlang ernaar ontbonden te worden en voorgoed te zijn met Christus“ (Phil. 1: 23)

GEBED.

O God, die in het H. Sacrament des Altaars ons de gedachtenis van Uw heilig lijden hebt nagelaten, geef, bidden wij U, aan Uw dienaar Gijsbertha Maria, die zo trouw het H. Geheim van Uw Vlees en Bloed gevierd heeft, dat zij de vrucht van Uw verlossing allerheerlijkst in de hemel moge genieten. Amen.

Ter gedachtenis aan onze lieveling
JOHAN
Kind van Adrianus A. v. d. Boom
en
Johanna G. v. Oostrum
Geboren 31 Juli 1953, Overleden 14
Juni 1957 en begraven 18 Juni op
het R.K. Kerkhof te Eemnes.

Geboren, gedoopt,
en nu al gestorven,
het eeuwig leven
heb ik verworven.

Het blanke kleed,
een witte wade,
omhult mijn ziel nu:
't Is Gods genade.

Voor eeuwig een vriend
van Jesus te zijn
voor eeuwig te wezen
een engeltje rein.

Dat dank ik aan God
en aan Jesus' Lijden
en ook aan u, vader
en moeder beiden.

Aanschouwd hebben mijn
ogen uw Heil, dat Gij
bereid hebt voor het
aanschijn aller volken.

Ter dankbare herinnering aan
Antonius Petrus van Klooster
weduwnaar van
RUTGERA VAN 'T KLOOSTER

Hij werd geboren te Eemnes op 18 juni 1889, huwde 14 november 1911, werd Vader van 5 zoons en 4 dochters en eindigde zijn godvruchtig en arbeidszaam leven in hoge ouderdom op 3 nov. 1970 en is begraven op het r. k. kerkhof van de parochie van de H. Nicolaas te Eemnes op 7 november 1970.

Voor uw blijken van deelneming bij het overlijden en de begrafenis van onze lieve en zorgzame Vader betuigen wij U onze oprechte dank.

familie van Klooster

Door onze Heer geroepen tot het eeuwig leven, zocht hij zijn roem in het verstaan van Gods wil en beleid en het overwegen van Zijn geheimenissen, in het onderrichten in de lichte van Zijn leer, in de Wet van Jahweh's verbond. Velen zullen zijn wijsheid roemen en nimmer wordt zij vergeten Zijn gedachtenis zal nooit vergaan, want zijn naam blijft leven van geslacht tot geslacht. (Eccl. 39, 11-14) Een goede Vader is van ons heengegaan. Groot was zijn karakter, groot was zijn eerlijkheid, groot was zijn rechtvaardigheid. Groot was de zorg voor zijn gezin en familie die zoveel voor hem betekende en waaraan hij tot op hoge leeftijd zijn krachten wijdde. Onafgebroken was zijn gebed, waardoor zijn levendig geloof en diepe godsdienstzin duidelijk zich uitsprak. Zo ook in zijn sterk Eucharisties leven, waarin hij de kracht en steun gevonden heeft om de goede strijd te strijden en het geloof te bewaren.

Heer van al wat leeft, wij willen U van harte dankbaar zijn voor deze Vader, geef Hem Uw eeuwige Licht en help ons zijn voorbeeld te volgen.

Geloofd zijt Gij, Heer Jezus Christus in alle eeuwigheid. Gij zijt de Weg, de Waarheid en het Leven. Amen.

Ik heb U lief, o Heer,
mijn sterkte,
mijn Rots, mijn Burcht,
waarheen ik vlucht.

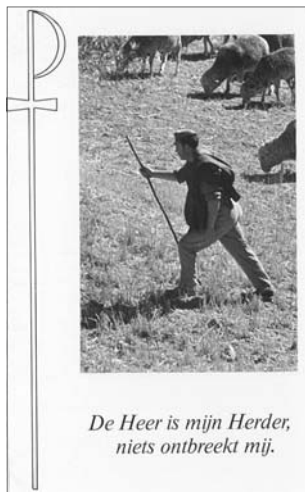
†

Blijven wij in onze gebeden gedenden
LAMBERTUS HOOGEBOOM
weduwnaar van
Dina van de Boom

Hij werd geboren te Eemnes op 13 juli 1890 en stierf 14 november 1976 te Eemnes, alwaar hij ook op het r. k. kerkhof is begraven op 17 nov. d.o.v.

Vader heeft de hoge leeftijd van 86 jaar mogen bereiken. Twaalf jaar na de dood van Moeder is hij haar gevolgd naar het Hemels Vaderhuis, waar God ons opwacht om te delen in de verrijzenis van Zijn Zoon Jezus. Vader had een onverwoestbaar en sterk geloof. Wat hij als kind had geleerd stond vast, en daarom geloven wij dat God zijn vertrouwen niet zal beschamen. En moge zijn harde werken voor zijn gezin van 9 kinderen in onze herinnering blijven, en ook zijn groot gevoel voor rechtvaardigheid. Zonder aanzien des persoons durfde hij voor zijn mening uit te komen en hij stond op zijn vrijheid tot het laatste toe. Hij zal bij velen die hem goed hebben gekend, blijven voortleven als een krachtige persoonlijkheid die het zichzelf niet gemakkelijk maakte. Is dat niet een goed voorbeeld om voor ogen te houden voor hen die achterblijven.

Wij hebben Vader ten grave gedragen in de hoop dat zijn lichaam dat de laatste jaren niet meer zo goed mee wilde, moge worden opgenomen in de eeuwige rust en het weerzien van al zijn dierbaren. Onze Vader — Wees gegroet.

Blijven wij in onze gebeden gedenken
Johannes Gerardus Wilhelmus Keizer
 weduwnaar van
 Bernarda Johanna Giesen

Hij werd 10 januari 1909 in Eemnes geboren en stierf, na gesterkt te zijn door de sacramenten der zieken op 26 juni 1980 in Laren Nh in het St. Janziekenhuis. Wij hebben op 30 juni zijn lichaam ter ruste gelegd op het r.k. kerkhof in Eemnes.

Vader is nu bij zijn Heer en God. Dat was zijn vaste geloof.
 En het lijden dat aan zijn dood voorafging, heeft hij manmoedig gedragen, want 'Jezus', zo zei hij, 'heeft zelf ook geleden'. Zo bewust onderging hij de laatste moeilijke dagen van zijn leven. Bovendien was de dreiging van de dood af, omdat hij 'mama', zijn overleden vrouw weer terug zou zien. Voor hen die achterblijven, vooral voor de kinderen, een werkelijk groot voorbeeld van geloof in God en van liefde in het huwelijk, welke over de grenzen van de dood heenreikt. Hij was oprecht en eerlijk in de kontakten met de vele mensen die hij kende. Bij een gevoel van zakelijkheid had hij toch een zeer gevoelig hart. Vader is nu thuis bij God. Wij mogen dankbaar zijn voor zulke ouders. Die achterblijven zullen ervan blijven vertellen en de herinnering zal hen bij elkaar houden.
 Heer geef hem de eeuwige rust en het eeuwige licht verlichte hem.
 Onze Vader — Wees gegroet.

Het bidprentje in de eerste helft van de 20^e eeuw.

In de eerste helft van de 20^e eeuw veranderde er weinig in de verschijningsvormen van het bidprentje. De zwaarmoedige nadruk op de somberheid van de dood bleef de boventoon voeren op de bidprentjes. De druktechnieken verbeterden zodat ook kleurendruk voor de afbeeldingen gebruikt ging worden. En ook op de bidprentjes deden de meer zoetere, in vele pasteltinten uitgevoerde, afbeeldingen hun intrede. Zo nu en dan verscheen er een portret van de overledene op de beeldzijde.

Veranderingen van het bidprentje na de Tweede Wereldoorlog.

In de tweede helft van de 20^e eeuw veranderde veel op het gebied van geloof en geloofsbeleving. Naast alle veranderingen in de kerk, werd ook de geloofsbeleving van de mensen meer en meer persoonlijk. Dit weerspiegelde zich ook in de uitvoering van de bidprentjes. De traditionele afbeeldingen als van heiligen, scenes uit het leven van Jezus Christus en de vele symbolen maakten plaats voor moderne uitingen van geloof en gedenken. Ook de moderne kunst deed zijn intrede in de

Blijven wij in onze gebeden gedenken

RIGARDUS JOHANNES KEIZER

Hij werd geboren op 2 februari 1914 te Eemnes, alwaar hij zijn hele leven heeft gewoond en gewerkt. Hij stierf 16 november 1985 te Eemnes, na gesterkt te zijn door het sacrament der zieken. Wij hebben 20 november zijn lichaam te rusten gelegd op het r.k. kerkhof te Eemnes.

Na een kort maar zwaar ziekbed is Rijk gestorven. Hij was een goede en aardige man. Hij leefde eenvoudig en genoot daarom des te meer van het leven. Hij had zijn eigen tempo en leefde op de boerderij, waar hij een echt thuis had en waar hij goed verzorgd werd.
 Hij was het gelukkigst als er iedere dag wat voor hem te doen was, vooral bij het vee. Hij was vol aandacht voor wat er om hem heen gebeurde en genoot ervan als alles goed ging.
 Moge God hem opnemen in zijn eeuwige heerlijkheid.
 Dat geloof heeft hij van zijn ouders overgenomen en bewaard.
 Eens zullen wij elkaar weer terug zien. In dat vaste vertrouwen is Rijk gestorven.

Onze Vader — Wees gegroet.

afbeeldingen. Aan de tekstzijde werd de tekst meer en meer persoonlijk. Bij de naam van de overledene werden diens gegevens uitgebreider beschreven. Was het voor de oorlog al gebruikelijker geworden ook de geboortedatum en –plaats te vermelden, dit werd nu min of meer standaard.

Daarnaast werd het gebed op de persoon gericht. Waren het aanvankelijk nog parafrases op citaten uit de Bijbel, al snel werden het eigen gebeden of teksten uit de wereldlijke literatuur. Ook bedankjes voor de verzorgers van de overledene in diens laatste dagen en voor de condoleances werden meer en meer opgenomen op het bidprentje.

Een bijzondere categorie wordt gevormd door bidprentjes voor kinderen. Aanvankelijk verschilden de bidprentjes voor jong overleden kinderen niet of nauwelijks van die voor volwassenen. Rond de Tweede Wereldoorlog veranderde dit snel. De sombere, zwaarmoedige teksten over lijden en dood veranderden in gebeden voor het kind waaruit de hoop op het eeuwig leven bij Jezus spreekt. De afbeeldingen op deze bidprentjes maakten plaats voor kleurige afbeeldingen in zachte tinten met kinderen en engelen waar de hoop op eeuwig wordt verbeeld.

Korte Maatsweg 3 voorheen de sluiswachterswoning

EVERT VAN ANDEL

In de jaren 1980 overheerste nog wel het stichtelijke karakter van de teksten, maar deze zijn nu persoonlijk geworden. Er zijn geen citaten uit de Bijbel meer en de oproep tot gebed beperkt zich tot het bidden van een Onze Vader en Wees Gegroet.

De afbeeldingen op de beeldzijde zijn meer en meer in kleur en de traditionele afbeeldingen hebben plaatsgemaakt voor foto's van landschappen of elementen uit ons dagelijks leven passend bij een tekstfragment uit de Bijbel.

Bij de twee laatste bidprentjes is te zien dat er gebruik gemaakt is van een serie bidprentjes waaruit de nabestaanden konden kiezen. Dit is sinds de 19^e eeuw het geval. Doordat de verzameling bidprentjes in de Oudheidkamer nu zo groot is, is te zien dat er gebruik gemaakt werd van bidprentjes die in grote oplagen gedrukt werden door daarin gespecialiseerde drukkerijen en aan plaatselijke drukkers geleverd werden. De kaartjes hadden een blanco zijde waarop dan de naam van de overledene en verdere teksten gedrukt konden worden. De plaatselijke drukker of begrafenisondernemer kon dan de keuze bieden uit verschillende beeldzijden. Soms beperkte men zich tot één afbeelding voor alle bidprentjes voor de overledene, soms koos de familie ervoor om een selectie van verschillende afbeeldingen te gebruiken. In een enkel geval komt het zelfs voor dat er twee modellen gebruikt werden.

Bidprentje wordt gedachteniskaartje

De laatste stap in het persoonlijk maken van het bidprentje is de introductie van een foto van de overledene op de beeldzijde en op de tekstzijde een korte levensbeschrijving te geven.

Een foto van de overledene komt sporadisch voor vanaf het einde van de jaren 1960, maar is pas in de laatste 20-25 jaar gemeengoed geworden.

In de meeste gevallen zijn in deze laatste stap van het persoonlijk maken van het bidprentje alle verwijzingen naar geloof, kerk en hiernamaals verdwenen. Dit opende de mogelijkheid voor anderen dan rooms-katholieken om ook na afloop van een begrafenis de nabestaanden een aandenken toe te sturen in plaats van het neutrale bedankkaartje; soms worden ze al direct meegegeven. Daarom spreken we tegenwoordig niet meer van bidprentje maar van gedachteniskaartje.

Inleiding

Aan de Zomerdijk bij de sluis gelegen stond reeds rond 1650 een met hout gebouwde woning. Deze woning werd in 1727 aangekocht door het toenmalige Waterschap en in 1777 op een terpachtige verhoging opnieuw in steen opgebouwd. In het begin van de negentiende eeuw werd het huis verder uitgebreid tot een langhuisboerderij. Het pand staat noordelijk van de sluis en werd jarenlang bewoond door de sluiswachter. In 1953 werd het pand weer door het Waterschap verkocht.

De wit gepleisterde op een tuit uitlopende voorgevel heeft aan beide zijden schouderstukken. Een gepleisterde halfsteens rollaag dekt de gehele voorgevel af. In het midden bevinden zich twee grote schuifvensters en aan weerszijden daarnaast twee kleine schuifvensters. Ook op de verdieping bevindt zich een klein schuifvenster. Boven deze raamopeningen bevinden zich in het pleisterwerk gemodelleerde strekken en sluitstenen. Alle ramen zijn voorzien van luiken. Zichtbare ankers koppelen de gevels aan de dak- en zolderconstructies. Het dak boven het voorhuis is voorzien van dakpannen en het achterdeel is gedekt met riet. De voordeur bevindt zich in de rechterzijgevel aan de achterzijde van het voorhuis. De achtergevel heeft in het midden een deur met bovenlicht en daarboven een hooiluik. In de linkerzijgevel bevinden zich ook een toegangsdeur en verschillende raamopeningen met luiken. In de in het grijs geschilderde plint bevindt zich een klein kelderraam met koekoek.

Er moet uiteraard sinds de aanleg van de schutsluis in 1650 een sluiswachter zijn geweest, die belast was met het openen en sluiten van de sluisdeuren. Wat dat betreft komen we voor het eerst in 1677 namen tegen vanuit Eemdijk en Bunschoten: *zij woonden over de Eem*, dus in Eemnes Buitendijk. Vast staat dat zij noordelijk van de sluis een in hout uitgevoerde woning bouwden en die, ondanks de vele overstromingen en daarbij behorende schades, steeds verder uitbouwden.

De boerderij in de zomer van 2010.

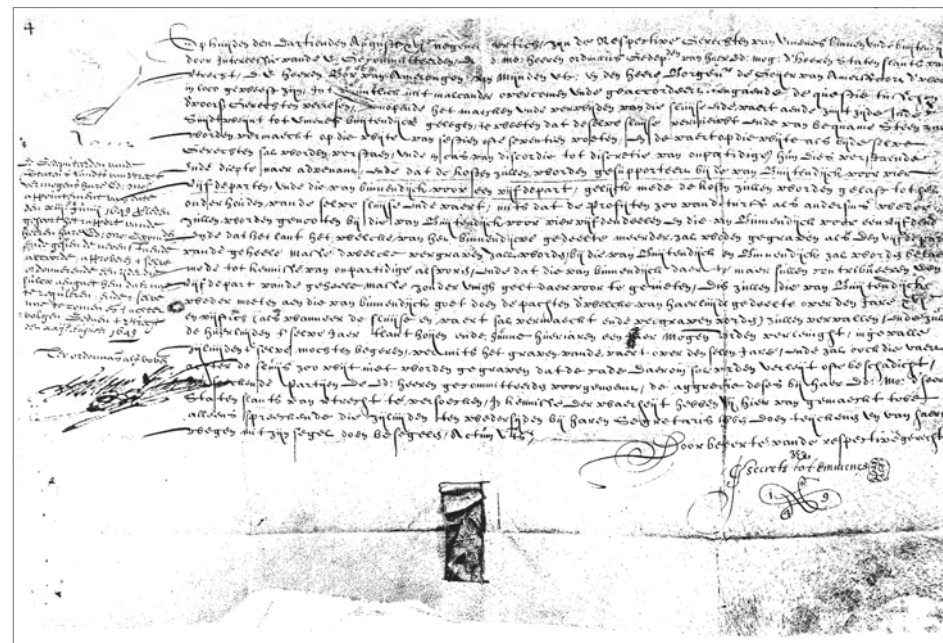

De sluiswachter werd oorspronkelijk niet door de Gecommitteerde Geërfden, het dijk- en polderbestuur onder Eemnes, benoemd. Pas vanaf 1744 toen de sluis geheel vernieuwd was, kwam de benoeming aan hen toe. De sluiswachter inde de sluisgelden voor zichzelf, hij ontving geen salaris. In 1827 werd een nieuw reglement vastgesteld. Er werden tarieven vastgesteld voor het sluisgeld. Daarvan was een deel voor de sluiswachter en een deel voor het havenfonds.

In december 1727 werd het huis op de Zomerdijk ten noorden van de sluis aangekocht door de Gecommitteerde Geërfden voor rekening van de polder van geheel Buitendijks.

Vanaf 1728 werd het huis verhuurd aan de sluiswachter voor 25 gulden per jaar. In 1737 werd het huis in steen vernieuwd. Nadat het huis door het leggen van een

Document uit 1649 betreffende de bouw en onderhoud van de schutsluis.

werf om het huis in 1777 beter tegen stormvloeden was beveiligd, werd de huur in 1781 verdubbeld ondanks ernstig protest van de sluiswachter. Hij kon deze hoge huur niet opbrengen en daarom werd het bedrag in 1785 verlaagd tot 35 gulden en na 1794 weer tot 25 gulden per jaar.

In het pand staan in de buitenmuur van de vroegere wachtkamer de namen en datums van passerende schippers en de registraties (?) van hun schepen gekerfd. Dit als herinnering aan hun aanwezigheid aldaar en verteringen die in de stille kroeg zijn genoten.

Van oudsher kende Eemnes geen straatnamen maar was ingedeeld in wijken, verdeeld in A en B. Op bebouwingsvolgorde vanuit de grens met Baarn verkreeg de woning dan een nummer. Als er in een bepaalde periode woningen waren bijgebouwd of afgebroken nummerde men weer opnieuw. Zo verkreeg de woning ten noorden van de sluis in 1813 het nummer B73, in 1860 B80, in 1889 B99, in

1914 B73, en in 1920 B79. In 1930 werden voor het eerst straatnamen en huisnummers ingevoerd. De woning verkreeg toen vanaf 1930 zijn adres aan de Wakkerendijk 31 en sinds 1987 is het Korte Maatsweg 3.

De sluiswachterswoning

In een overeenkomst tussen de beide Eemnessen uit 1649 betreffende de bouw van en het toekomstig onderhoud aan de schutsluis, waaraan Buitendijk voor 4/5 en Binnendijk voor 1/5 gaan bijdragen, werd niet gesproken over een sluiswachter laat staan waar die zou gaan wonen. Voor het eerst in 1677 komen we namen tegen vanuit Eemdijk en Bunschoten. Gezien hun geboortedata kunnen zij niet de eerste sluiswachters geweest zijn. Wie de eerste 25 jaren de sluisdeuren bedienden is niet bekend.

De sluiswachters en de latere bewoners.

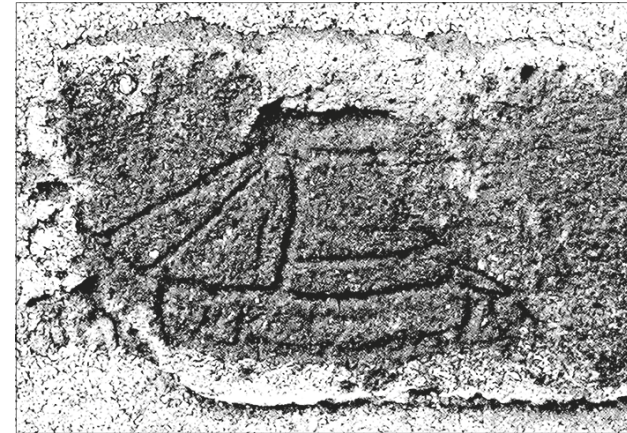
In 1677 wordt genoemd: Isack Willems afkomstig uit Eemdijk, geboren rond 1650 en overleden in 1727, ondertrouwd in 1677 te Bunschoten met Lubbertje Lubberse uit Bunschoten, geboorte datum niet bekend en overleden vóór 1695. Zij wonen over de Eem, in Eemnes. Isack behaalde zijn inkomsten niet alleen uit het schutten van de sluis, maar hij was ook *veerman over de Eem* en visser.

1726: Isack Willems trouwt in 1726 voor de tweede maal met Hendrikje ten Hagen. Isack had uit zijn eerdere huwelijk een zoon, Gijsbert Isacksen. Ook Hendrikje had uit een eerder huwelijk een dochter, Hendrina. Zij was getrouwd met Aart Gerritsen Blok en ze hadden samen vijf kinderen.

De woning stond nu omschreven als: *Huysinghe hof en hofstede staande en gelegen aan de noordzijde van Eemnesser sluys op grond van de kerk van Eemnes Buytendijk gebouwd door Isack Willems, ten dele vóór het huwelijk met Hendrikje ten Hagen en ten dele tijdens dit huwelijk.*

Na het overlijden van Hendrikje én Hendrina erfden op 22 januari 1727 Isack Willems en Aart Gerritsen Blok met zijn 5 kinderen gezamenlijk de woning.

Eén schipper kerfde een afbeelding van zijn schip in de stenen muur van de sluiswachterswoning.

De Sluusolie, het drankje van de schippers is nog steeds in de Eemnesser slijterijen verkrijgbaar.

Op 17 december 1727 verkopen zij de woning aan de Gecommitteerde Geërfden van Eemnes Buitendijk voor 409 gulden en 10 stuivers.

1728: Jan Meijns Dop (1698 – 1773) getrouwd in 1728 met Aaltje Pieters. Zij huren vanaf 1728 de woning voor 25 gulden per jaar van de Gecommitteerde Geërfden van Eemnes. Jan was sluiswachter van 1728 tot 1773. De van oorsprong houten woning werd in 1737 in steen vernieuwd. In datzelfde jaar bouwde Jan Meijns een hooiberg achter het huis. Bij de aanvraag voor toestemming had hij bedongen dat als hij uit de huurwoning zou vertrekken de voor eigen rekening gebouwde hooiberg zou mogen worden meegenomen.

1773: Meijns Janse Dop (1729 – 1802) getrouwd in 1786 met Luijtje Pieters Poort. Meijns Janse was sluiswachter van 1773 tot ca. 1791 en stond in Eemnes ingeschreven als boer en visser. Op 11 juni 1802 is Meijns Janse bij de sluis verdrongen.

Van 1734 tot 1783 stond ook de broer van Meijns Janse, Pieter Janse Dop als bewoner van het pand ingeschreven. Ook hij was visser van beroep.

Bij de stormvloed van november 1776 werd ook het sluiswachtershuis merendeels beschadigd en geraakte in een zeer bouwvallige staat. Op 3 oktober 1777 werd

door de Gecommitteerde Geërfden aan dijkmeester Goudriaan verzocht met een voorstel te komen om op de minst kostbare en secuurste wijze het huis van de sluiswachter tegen de watervloeden te beschermen. De dijkmeester adviseerde een werf of kragging rondom het pand te leggen, teneinde dat beter tegen stormvloeden te beschermen. Echter door de lage situatie van het huis zou het water in het huis nog even hoog als tevoren komen. Daarom stelde hij ook voor de Zomerdijk ter plaatse te verzwaren en de grond rond en in het huis met drie voet te verhogen. Daardoor kwam het huis boven de kruin van de dijk te staan en zou, bij hoog water, het water er langs de polder instromen. Het pand zou daarvoor moeten worden opgevijseld of opgemetseld. Op 25 maart 1778 werden de werkzaamheden hiervoor publiekelijk aanbesteed. Het werk werd aan Gijsbert Cornelisse Puijk gegund en de kosten daarvan bedroegen in totaal 463 gulden. Welke optie er werd uitgevoerd vermeldt de notitie echter niet.

Het huis was echter in 1737 in steen vernieuwd en vijselde men dit nu op of brak men dit nu weer af en bouwde dit op de terp opnieuw op? Het antwoord hierop kwam pas in de jaren 1986/87. Zie aldaar.

Dit was echter wel de reden voor de hiervoor gemelde huurverhoging en de oplopende protesten van Meijns Janse Dop.

Een bijzonder verhaal over Meijns Janse en Luijtje Pieters kwam ik tegen in 'Overstromingen in de Nederlanden' van 15 november 1775. Daarin schreef men letterlijk;

In het huis van Meijns Jansz. Dop, Sluiswagter van de Eemnsse Sluis, hetwelke boven op de Zomerdijk staat, had het water eene hoogte, die de halve lengte van een kloek man evenaarde, zoo niet overtrof. Men was hier des te meer bekommerd voor de gevolgen, omdat de Huisvrouw van de gemelden Sluiswachter op het uiterste zwanger was. In die omstandigheden was zij genoodzaakt om met de vroedvrouw naar de zolder te vlugten. Doch toen men vond dat de Muren door het geweld van de golven merklijk beschadigd waren; toen men genoegzaam elk ogenblik verwagte dat het huis zou instorten, vond men geraden om de zwangere vrouw, nevens de Vroedvrouw door middel van eene ladder en touw, uit het zolder-venster den weg naar beneden zoo gemakkelijk te maken als mogelijk was. Dus in een klein schuitje gekomen zijnde, werden zij naar een nabij gelegen huis gebracht, waarin die Vrouw den gantschen nacht in de uiterste benauwheid gesleten heeft, tot s'morgens ten negen uren, wanneer de kruin van den Dijk weder bloot

zag. Beide vrouwen werden vervolgens met het Schuitje naar het Huis van de Sluiswagter terug gebracht, waar zij door middel van eene Ladder het Zolder-venster inkloppen; en omtrent eene halve uur daarna werd de Vrouw gelukkiglijk verlost van eene welgeschapen zoon.

Pieter Meijnse werd op 19 november 1775 gedoopt in Eemnes-Buiten.

1792: Jan Meijns Dop (1763 – 1796) getrouwd met Sjouwke Simons uit Bolsward. Jan was sluiswachter van ca. 1791 tot 1796. Jan Meijns Dop stond ingeschreven in Eemnes als schipper en veerman over de Eem. Hij betaalde aan de gemeente Eemnes 4 gulden en 20 cent aan personele belastingen per jaar. De weduwe van Jan Meijns Dop was in 1796 en 1797 ingeschreven in Eemnes als schipperin.

In 1792 werd Jacobus van Houten aangesteld als watermolenaar. Hij overleed echter al snel, en werd daarna tot 1805 opgevolgd door Pieter Hagen. Deze werd in 1805 wegens wanbeleid afgezet als watermolenaar en daarna tot 1808 opgevolgd door Jan Kruiswijk. Jan moest tevens de sluiswachter opleiden tot watermolenaar.

Van 1798 tot 1805 woonde ook in het pand Pieter Hagen (1761-1808) uit Kortenhoef, getrouwd met Grietje de Wit uit Enkhuizen. Pieter was de voornoemde watermolenaar.

1798: Jan Scherpenzeel (1771 - 1843) getrouwd in 1799 met Jeannetje Romijn. Uit

In 1776 verscheen er in onderstaand boekwerkje een bijzonder verhaal over Luijtje Pieters, de vrouw van Meijns Jans Dop.

Gijsbertus Scherpenzeel, Gijs van de Sluis genoemd, omdat hij bij de sluis woonde. Hier staat Gijs bij zijn huwelijk met Heintje Doornekamp op het motorschip van Gijs van IJken; zij zijn op weg naar hun boerderij bij de sluis. Op de foto staan bruid en bruidegom achter de bruidsmeisjes met hun andere gasten. Foto 1915.

dit huwelijk werd Hendrik geboren. Jan was van 1798 tot 1843 sluiswachter, officieel werd hij dit pas in juli 1802. Jan werd onder dezelfde rechten en plichten aangesteld als Jan Meijns Dop en ook werd hem het overzetten over de Eem gund. Tevens werd hem *het huis bij de sluis* voor 25 gulden per jaar verhuurd. Hij was tot 1843 in Eemnes ook ingeschreven als schippersknecht. Jan werd in 1808 tevens tot watermolenaar benoemd op een jaarsalaris van 125 gulden ten laste van zowel Binnen- als Buitendijk. Daarnaast ontving hij nog, alleen van Buitendijk een extra maalloon van 25 gulden per jaar. Daarvoor moest hij zorgen voor een bekwame knecht die het malen meester was.

In 1830 werd het pand in het kadaster opgenomen op perceel B468 als huis, erf en schuur op 1950 m2 grond. In 1890 is er een bergplaats bijgebouwd.

1843: Hendrik Scherpenzeel (1802 – 1869) getrouwd in 1826 met Marritje Blom uit Eemnes. Uit dit huwelijk werd weer een Jan geboren. Van 1843 tot 1868 was

Hendrik sluiswachter en watermolenaar. Hij was zijn vader Jan reeds enkele jaren hiervoor behulpzaam geweest bij diens werkzaamheden op de sluis en molen.

Tot 1847 woonde nog in de woning Jannetje Romijn, de moeder van Hendrik Scherpenzeel.

1868: Jan Scherpenzeel (1834 – 1889) getrouwd met Gerritje Blom (1835 – 1870) en later met Gerritje Hagen (1840 – 1927). Uit het eerste huwelijk is Gijsbertus geboren. Jan was van 1868 tot 1889 sluiswachter en watermolenaar. Na het buiten gebruik stellen van de watermolen was hij vanaf 1883 hulpmachinist van het toen in gebruik genomen stoomgemaal. De functie van de sluiswachter werd in deze tijd samengevoegd met die van de hulpmachinist van het gemaal.

1910: Gijsbertus Scherpenzeel (1864 – 1946) getrouwd in 1915 met Heintje Doornekamp uit Nijkerk. Gijs was veehouder en vanaf 1889 hulpmachinist van het stoomgemaal. Tot 1915 woonde in de boerderij nog Gerritje Hagen, de stiefmoeder van Gijsbertus.

Toen in 1923 na weer een overstroming, de familie Scherpenzeel hun berg hooi richting Spakenburg zag wegdrijven, was Heintje de vele overstromingen zat en is misschien wel het besluit genomen de boerderij te verruilen voor een woning aan de Laarderweg 45.

In 1924 wijzigt de tenaamstelling van de eigenaar van het pand in Waterschap Eemnes.

Gert Bruinekool en zijn vrouw Geurtje van den Bor. Zij woonden 53 jaar in de voormalige sluiswachterswoning.

De boerderij rond 1960, gemarkeerd door hoog opgaande bomen en daarvoor de groentetuin.

1923: Johannes Gerardus Majoor getrouwd met Klasina Johanna Smit. Johannes was landbouwer van beroep. Beiden zijn afkomstig uit Laren en zij huurden de voormalige sluiswachterswoning van november 1922 tot september 1928.

1928: Tijmen Wiggerts (1900 – 1974) getrouwd in 1928 met Catharina Traa uit Hoogland. Tijmen was van beroep veldarbeider. Zij huurden de woning tot mei 1933 en verhuisden daarna naar Meentweg 99.

1932: Gert Bruinekool (1907 – 1995) getrouwd in 1932 met Geurtje van den Bor. Beiden waren afkomstig uit Zwarteboek. In die tijd pachtten zij de boerderij van het Waterschap; dat gebeurde bij inschrijving. De familie Bruinekool schreef in voor 352,50 gulden en was daarmee 2,50 gulden hoger dan de hoogste inschrijver na hen.

Zij kochten het pand in 1953 van het Waterschap. Bij de boerderij behoorde toen

De boerderij in de winter van 2011.

nog steeds 1950 m² grond. Gert legde in het pand eigenhandig een olie gestookte CV-installatie aan.

Als de sluiswachter een dag vrijaf had, nam Bruinekool zijn werk waar. Daarmee is hij in 1953 gestopt. Toen de hulpmachinist van het gemaal, Gert Roodhart, in militaire dienst moest, nam hij zo'n drie jaar zijn taken waar.

1985: Dirk Perier kocht de boerderij in 1985 en woonde die jaren daarna grotendeels alleen in de enigszins verwaarloosde boerderij. Hij heeft de woning gerenoveerd en, voor zover dat mogelijk was, aan de modernere tijd aangepast. In die jaren was er in de woning namelijk nog geen aansluiting voor gas- en waterleiding. Uit een bron pompte hij redelijk drinkwater op. De riolering mondde uit in een septictank die door de gemeente Eemnes regelmatig werd leeggepompt. Dirk verwijderde ook de lindebomen vóór en ten westen van de boerderij. Deze bomen zorgden niet alleen voor schaduw en windvang maar lindebomen halen met hun

wortels veel water uit de omringende grond wat zeker heeft bijgedragen aan een drogere kelder en kruipruimte onder het voorhuis. Na de renovatie stond er een royale woonboerderij op ca. 3200 m² grond met een schapenweide, een schuurruimte van circa 30 m² en dubbele carport.

Bij zijn werkzaamheden aan de woning heeft Dirk de herinneringen aan de stille kroeg in de woning in tact gelaten. Bij het herstellen van gebreken aan de fundering deed hij echter een bijzondere ontdekking. Bij het ontgraven van een verzakt deel van een buitengevel vond Dirk na anderhalve meter geen onderzijde van de fundering. Deze zat nog een meter dieper. Na nog enkele van dit soort ontgravingen langs de buitengevels te hebben gedaan stond het voor hem vast: zijn woning stond bovenop een daarvoor gebouwde woning en volgde precies de oude muren. De raam- en deurkozijnen waren indertijd verwijderd en de openingen daarvan dicht gemetseld. Daar op verschillende plaatsen ook de houten vloeren van zijn woning slecht waren groef Dirk ook aan de binnenzijde langs de oude gevels diepe gaten en deed daar nogmaals een bijzondere ontdekking. De wanden waren nog voorzien van tegelwerk. Zijn bouwkundige kennis kwam hem nu goed van pas want het ging om een soort Majolica tegels. Deze kleurige tegels zijn tegenwoordig gewild bij verzamelaars. Voor zover mogelijk heeft hij ze er allen afgebikt en er een deel van zijn renovatiewerk mee bekostigd.

1998: Willem Jacobus Schut en Martina Wols uit Amsterdam kochten de boerderij in 1998 en woonden daar tot 2008. Zij gebruiken het pand vooral voor hun reclame- en mediabedrijf. Het voorhuis, van circa 10 bij 10 meter, werd aangepast en bevatte vanaf toen de woonruimten en keuken. Het achterhuis, ook circa 10 bij 10 meter, en de voormalige schuurruimte werden nu vooral zakelijk gebruikt. De hooiberg werd een tiental meters in noordoostelijke richting verplaatst.

2008: Marc Kramer en Elly Holdinga kochten het pand in 2008 en wonen daar tot heden. Het kadaster vermeldt het perceel nu op sectie K 655. Zij verbouwden de boerderij weer met behoud van teruggevonden oude onderdelen. Van de woonka-

mervloer werd een deel verlaagd. Hier bevond zich voorheen het *stille café*. Tijdens deze werkzaamheden vond men ook de oude toegang tot de kelder terug. Deze lage toegang is weer hersteld en van een deur voorzien om de oude kelder, waarin nog een *inmaakbak*, weer in gebruik te kunnen nemen. Deze kelder was daarvoor bereikbaar via een luik in de woonkamer-vloer. De oude kapconstructie is gedeeltelijk weer hersteld en in het gezicht gebracht. Voor- en achterhuis zijn nu weer één geheel.

Luchtfoto uit ca. 2000 vanuit het oosten. De boerderij gaat bijna geheel schuil onder de bomen.

Literatuur

Geschiedenis van de Eemnessersluis en gemaal.
Overstromingen in de Nederlanden van 14 en 15 november 1775.
Bij de waai van Gert Bruineekool.
Eemnessers door de eeuwen heen. Historische Kring Eemnes.
Van wee bin jie d'r één. De Bunschoter families van ca. 1600 - 1912.
Dijk- en polderbesturen onder Eemnes. M. Mijnsen-Dutilh.

Archieven

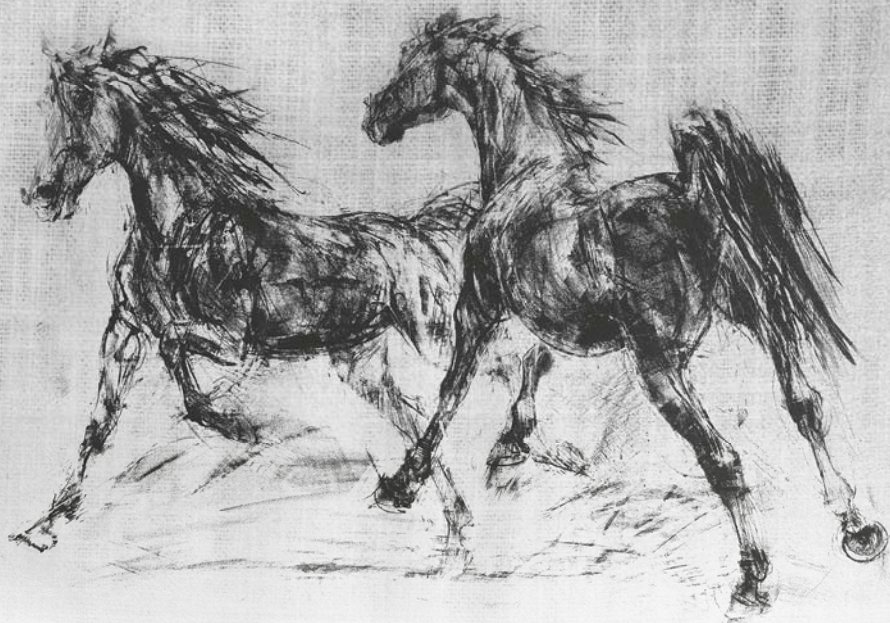
Archief Amersfoort – Eemnes BNR 1001 Register besluiten 1658 – 1748.
Archief Amersfoort – Eemnes BNR 1005 Bevolkingsregister 1900 – 1930.
Archief Amersfoort – Eemnes BNR 1005 Kadaster (oud) Eemnes
Archief Amersfoort – Eemnes BNR 1011 Dorpsgerecht
Archief Amersfoort – Waterschap Buitendijk 0727 Resolutieboeken 1682 – 1696 en 1702 – 1850.
Archief Amersfoort – Waterschap Vallei en Eem. Dijk- en polderbesturen onder Eemnes.

TENTOONSTELLING 24 MEI TOT 15 NOVEMBER

Was getekend:

Piet Klaasse
Piet Klaasse (1918 - 2001)

Tekenaar en aquarellist te Eemnes

HISTORISCHE KRING EEMNES

Interview met Jan Perier

GEBOREN 8 DECEMBER 1944

PETER BROUWER

In maart 2014 werd ik met een hartelijk welkom ontvangen door Jan Perier en Marian Perier-v.d. Zwaan en zaten we rond de tafel in de woonkamer aan de Raadhuislaan onder het schilderij van het varken. We gingen in gesprek over het leven van Jan Perier (nu 69).

Eerst even een terugblik in de rijke familiehistorie:

zie ook het boek "Eemnesers door de eeuwen heen" blz. 481 t/m blz. 485

De Perjee-tjes zoals ze vroeger werden genoemd hebben hun roots in Eemnes al sinds ca. 1724 toen hun voorouders zich vanuit Frankrijk via Den Haag in Eemnes vestigden. De familie betrok in die jaren o.a. herberg "De Lindeboom" (thans de burgemeesterswoning) welke Barend Perier destijds overnam van de vader van Beatrix Hendrikse van de Kuinder waar hij in die tijd mee trouwde.

Eén van hun nakomelingen was Jan Perier (1883-1947), getrouwd met Lijsje Brasser (1884-1969), die in 1905 aan de Meentweg gingen wonen en later naar de Laarderweg 25 verhuisden. De oma en opa van Jan dus. Opa Jan was liefhebber van jagen en vissen maar was ook niet vies van een borrel.

Jan weet daar nog een mooi verhaal over:

Eens in Het Zwaantje na een borrel zei de waard bij vertrek: "Maar Jan er staan er nog twee hoor"; waarop Jan zei: "Oh, drink ze maar op"! Natuurlijk bedoelde de waard: je moet nog twee borrels van de vorige keer betalen!

Jan Perier en Lijsje Brasser kregen zeven kinderen: vijf zonen en twee dochters. Eén van deze zonen was Dirk Perier (1907- 1988), geboren Laarderweg 25, de vader van Jan en getrouwd met Johanna Hendrika Maria van Deursen (roepnaam Koosje). Dirk was schilder van beroep en toen de familie een stuk grond kreeg van

Foto van Jan Perier en zijn broers en zussen.
Van links naar rechts: Jan Perier, Ineke Perier, Lizette Perier, Henk Perier en Dick Perier.

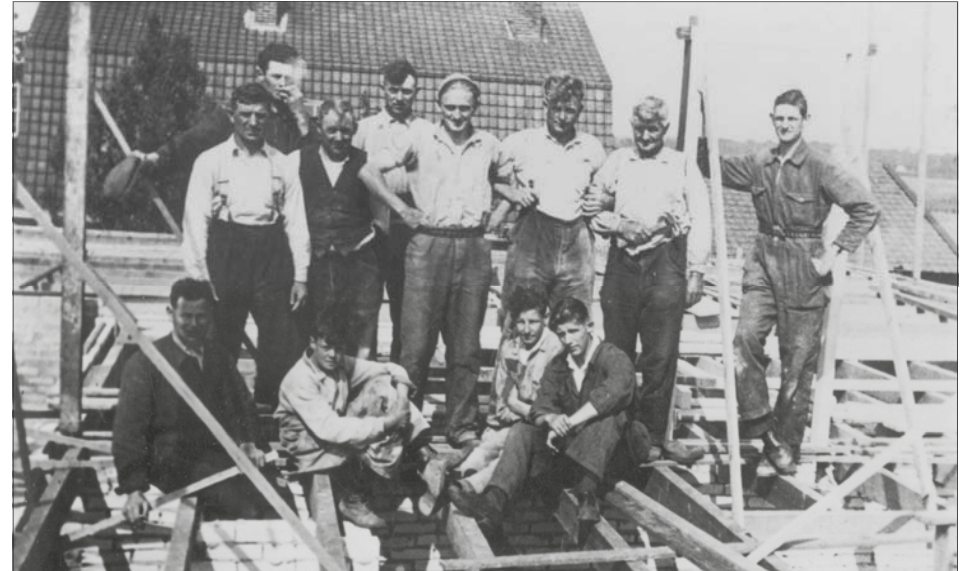

grootmoeder Maria Ruizendaal (getrouwd met Hendrik Perier) werd daarop het ouderlijk huis gebouwd, waar Jan op 8 december 1944 werd geboren. Jan was één van de vijf kinderen die Dirk en Koosje kregen.

Het ouderlijk huis van Jan werd gebouwd door aannemer Eggenkamp uit Eemnes op een kavel tegenover de Molenweg. Hierop werden in 1938 vier woningen gebouwd tw. Laarderweg nr 42, 42a, 42b en 42c. De bedoeling was dat in alle woningen Periers gingen wonen namelijk Dirk op nr.42, zijn broer Johnny op nr. 42a, zijn broer Piet op nr. 42c en een zus van de vader van Jan op nr. 42b maar dat ging, om voor Jan onbekende reden, niet door. Vader Dirk betaalde volgens Jan destijds voor deze woning ongeveer 7.000 gulden.

Jan heeft goede herinneringen aan zijn jeugd. Ondanks het feit dat het aan het einde van de oorlog best moeilijk was, heeft Jan een fijne jeugd gehad en was er vol-

Foto tijdens de bouw van Laarderweg 42 na gereed komen begane grond met helemaal rechts Eggenkamp en daarnaast de opa van Jan: Jan Perier.

doende tijd voor spelen en lol. Werken hoefde hij eigenlijk niet want de familie had het best goed.

Jan herinnert zich dat ze aan de achterkant uitkeken op grasland, waar in 1951 het voetbalveld van de SV Eemnes werd gerealiseerd. Jan was toen ongeveer 7 jaar en zat vaak op het dak van hun schuur te kijken hoe door veel mannen met kruiwagens, aangesteld vanuit een werkverschaffingsproject, het terrein werd aangelegd. Het voetbalveld werd op 31 augustus 1951 door de vereniging in gebruik genomen maar miste toen nog een clubhuis.

Als kind liep Jan vooral op klompen. Buurman Teus Roothart was boer en had vier vrijgezellen kinderen. Gert en Truus waren altijd druk op de boerderij en Kees en Cor ventten hun melk van de eigen boerderij uit in Hilversum en Laren. Eerst met paard en wagen en later met een Morris Minor.

Jan herinnert zich dat buurman Teus wel eens met het varken dat dan een touw

Foto woningblok Laarderweg 42, 42a, 42b, 42c (van rechts naar links).

om zijn achterpoot had, naar het einde van de Molenweg ging naar de “berenboer” Henk Pijpje (Roodhart), die daar zijn boerderij had. Daar kon je varkens laten dekken. De Molenweg was toen slecht bestraat en smal.

Op Laarderweg 44 woonde bakker Van de Kuinder; die had ook varkens maar dat was vooral om het oude brood op te voeren zodat ze vetgemest werden en later geslacht konden worden. Jan liet de varkens van buurman Teus Roothart wel eens los en klopte daarna op de voordeur om aan te bieden ze voor een paar stuivers te vangen.

Ze hadden vanuit het ouderlijk huis altijd goed zicht op de Molenweg en Jan weet zich nog te herinneren dat er eens een paard op hol geslagen was en vanuit de Molenweg, de Laarderweg op kwam draven, net toen de vrachtwagen van Bouwman aankwam in de richting van Laren. Het werd een frontale botsing met de dood van het paard als gevolg. Slager Arie Hilhorst heeft toen direct het paard behandeld zodat het vlees bruikbaar bleef voor consumptie; eind goed al goed.

Jan poseert als Judoka (met bruine band) in de tuin aan de Laarderweg.

Tegenover hun huis was de SPAR-winkel van Manten waar alles wat je kocht altijd in zakjes ging. Verderop zat melkboer Arie Goor (thans De Kaas-schuur) waarvan het zoontje plots overleed. Jan weet nog dat toen “de aanspreker” in pak en met hoed langs de deuren kwam om in spreuk te vertellen “heden is overleden...” enz. Het was nog een begrafenis met paard en wagen uit de stalling van Van de Kuinder uit Eemnes-Binnen, één van de laatste volgens Jan.

Jan zat destijds op de School met den Bijbel aan de Laarderweg waar thans de Rabo is gevestigd. Dat was toen een schoolgebouw met naastgelegen hoofdenwoning. Jan weet te vertellen dat de meisjes die van de Wakkerendijk en Meentweg ‘s winters in rok hoorden te

komen, zich altijd snel omkleedden voor dat ze de klas in gingen omdat ze een lange broek over de rok droegen.

Na schooltijd ging Jan vaak kijken bij slager Van Hees (Laarderweg 42c) als hij varkens ging slachten; dat was mooi.

Jan had in die tijd niet zoveel vrienden want hij was graag op zichzelf. Wel speelde hij o.a. met Piet van de Kuinder met Dinky Toys in de bakkerij op Laarderweg 44 en daarnaast deed hij veel aan judo. Maar het liefst zat Jan thuis en las hij de krant en maakte rekensommetjes over hoe je met handel geld zou kunnen verdienen. Hij ging bij mooi weer ook vaak zwemmen met Reijer Manten in het Raboes bij De Jong. Dat was in de Eem en in de loods kon je dan frisdrank drinken en dennenkoek eten voor 25 cent.

Jan herinnert zich ook nog het volgende:

Vader Dirk had eens een prijs gewonnen in de loterij van maar liefst dertigduizend gulden waarvan hij, zoals later bleek maar 1/10 lot had. Maar van het geld kochten ze een nieuwe televisie en toen kwam de hele buurt kijken naar programma's als Verrekijs, de voorloper van het jeugdjournaal.

Jan heeft in Baarn de Mulo gevolgd en had nog steeds veel vrije tijd. Soms moest hij wel wat hout schuren voor vader Dirk en de groentetuin bijhouden achter het huis maar dat gebeurde eigenlijk niet zo vaak.

Vlees trok toch altijd wel zijn aandacht en op zaterdag hielp Jan kroketten maken bij Ton Spoelder in Laren waar zijn zus Lizette toen ook werkte. 's Avonds zat Jan dan weer te rekenen hoeveel kroketten er uit een kilo kwamen.

Omdat Jan voortdurend zat te bedenken hoe je geld kon verdienen, vertelt hij dat hij er ook ooit serieus over heeft nagedacht om dameskapper te worden. Er waren tenslotte in die tijd geen dameskappers in Eemnes en dus ging Jan naar een open dag in Utrecht. Maar hij kwam er toen al snel achter dat dit helemaal niets voor hem was en dat kwam niet alleen door zijn grote handen.

Jan was 17 toen hij eindelijk de Mulo had afgerond en hij ging daarna in de slagerij van Niek Groot op de Larenseweg in Hilversum werken. Daar hield hij het maar 3 maanden vol want hij wilde niet werken voor nog geen zestig gulden als salaris voor een 70-urige werkweek. Moeder Koosje zei toen: *"Ga maar naar de schoolcentrale in Hilversum want met administratie verdien je veel meer"*. En zo geschiedde, Jan ging naar de schoolcentrale; dat heeft maar kort geduurd en Jan ging weer werk zoeken want hij kon er niet van slapen en miste de slagerij.

Jan is vervolgens op het abattoir bij de Bussumse Vlees Associatie (BVA) gaan werken. Ongeveer 2 jaar later kwam hij bij de vleeswarenfabriek van Piet Groot terecht, waar hij o.a. varkensschouders leerde uitbenen waarvan hammen werden gemaakt, en later nog bij de Gooise Keurslager Centrale.

Jan was bepaald geen stilzitter en hij was constant op zoek naar een nieuwe uitdaging. Hij wilde wel voor zichzelf beginnen maar had daar geen papieren voor dus

Trouwfoto uit 1967 van Jan Perier en Marian van der Zwaan, met de ouders van Jan.

ging hij maar weer één dag per week naar school. Na twee maanden kreeg hij echter te horen dat zijn aanwezigheid niet langer op prijs werd gesteld. Jan zegt zelf: *"Misschien was ik te eigenwijs maar ik moest daar dingen leren door de zaken te herhalen die ik al wist en daar kwam ik niet voor, zonde van de tijd"*.

Toen ging Jan bij slagerij De Fijnproever van de vader van zijn vrouw Marian (van der Zwaan) werken aan de Zijtak in Laren. Deze winkel verhuisde later naar de overzijde van de straat naast Loetje, op Zevenend 25, waar nu de fietsenzaak is gevestigd.

Marian, al sinds 46 jaar de echtgenote van Jan, zei altijd tegen haar vriendinnen: *"ik trouw nooit met een slager, kijk maar naar mijn vader die is altijd aan het werk"*. Hoe kwam het dan toch tot een huwelijk dat al zo lang stand houdt?

Foto van de trouwkoets. Foto 11 oktober 1967.

Marian was eens in een weekend met wat vriendinnen in de tent op het kermisterrein in Laren, waar ze wachtten op leuke kerels maar die waren er niet. Marian stapte toen op de fiets naar Eemnes en ging naar het Verenigingsgebouw in de Kerkstraat. Daar was altijd wel wat te beleven en er was muziek. Daar kwam ze Jan tegen. Hij reed toen op een Puch-brommer en werkte bij het abattoir maar “er was een klik”.

Uiteindelijk trouwde Marian toch met haar slager Jan Perier op 11 oktober 1967 in Eemnes in het toenmalige gemeentehuis (thans Wakker). Een bijzondere trouwdag met 7 koetsen waaronder 1 witte, welke die dag helemaal uit Abcoude kwamen. Dit kostte Jan 2000 gulden. De gemeentesecretaris Frans van Duijne trouwde het stel en het feest werd gevierd in de toenmalige Boerenhofstede in Laren die in april 1968, het jaar erop, tot de grond toe is afgebrand.

Jan zijn eerste zaak aan de Nieuweg 10 te Hilversum, Jan Perier keurslager.

Het kersverse stel ging tijdelijk inwonen bij de vader en moeder van Marian aan de Raadhuislaan 12 en al binnen enkele maanden werd zoon Dirk geboren hetgeen toen voor veel bekijks zorgde. Toen het huis ernaast (nr. 10) te koop kwam, kochten Jan en Marian dat voor vijfendertigduizend gulden van de familie Prins en daar wonen ze nog tot op de dag van vandaag.

Later werden daar nog de dochters Charlotte op 4/11/1969, Marie Louise op 13/1/1971 en Buffy op 4/2/1973 geboren. Het gezin was compleet.

Jan en Marian woonden met veel plezier aan de Raadhuislaan. Tegenover hen woonde barones Van Till in het kleine huisje op nummer 17. De barones deed op de jaarlijkse koninginndag ook altijd mee met het tonnetje steken maar ook bijzonder waren de regelmatige bezoeken van Koningin Juliana, die gebracht door een hofauto en samen met de barones dan vogels ging kijken in de polder. De ba-

De Keurslagerij in de Vivo aan de Torenzicht te Eemnes; Periers Slagerijen BV

rones haalde dan daags ervoor bami bij Jan in de slagerij want daar hield Juultje van zoals ze dat dan altijd zei. Jan weet ook nog te vertellen dat Richard van Dalen, een stroper uit Eemnes op een keer bij de barones kwam, achterom binnenging en zei: "Hé, dat is een bekend gezicht ... oh... "Hare Majesteit".

Uiteindelijk was Jan zo trots als een pauw, toen hij op 27-jarige leeftijd zijn eerste eigen zaak begon (13 januari 1971) aan de Nieuweg 10 in Hilversum. Slagerij Hengst werd al gauw omgedoopt tot Keurslagerij Jan Perier. Hij mocht er niet slachten maar wel zijn eigen worst maken. Uiteraard was het een zaak met een toonbank van marmer voor particuliere verkoop. Al die dorpspraak aan de toonbank en dan maar twee tartaartjes verkopen zat Jan toch niet lekker en al gauw kwam hij via de heer Weyers bij de KRO terecht waar Jan vlees en vleeswaren ging leveren voor de bedrijfskantine aan de Emmastraat in Hilversum.

Het groothandelsbedrijf in Eemnes aan de Bramenberg nr 7 genaamd; Periers Vleesbedrijf B.V.

Jan wilde meer. Johan Eek runde samen met zijn broer Bertus een kruidenierswinkel aan de Torenzicht in Eemnes en had daarbij ook een melkwijk. Hij benaderde Jan om een slagerij te exploiteren in hun tot Vivo te verbouwen winkel. Jan hoefde niet lang na te denken. Zo kwam hij in oktober 1974 terug in Eemnes met een tweede zaak. Dat was hard werken want ook de NOS, De Stichtse Hof en menige omroep namen inmiddels bij de Periers hun vlees af.

Het was best druk. Jan schreef alle bonnen altijd met de hand en hij vergat, tot ergernis van zijn vrouw Marian, dan wel eens in het weekend de facturen te schrijven. Uiteindelijk werd de groothandelsomzet dusdanig belangrijk dat Jan ervoor koos om te stoppen met beide winkels (Hilversum in 1985 en Eemnes in 1988) om in de groothandelsrichting verder te gaan.

Johan en Bertus Eek stopten ook met de zaak (deze werd overgedaan aan Ronald Eek de zoon van Johan) en Jan werd het met Willem Sluijs, directeur van Rabo Eemnes, eens over een financiering voor de bouw van nagenoeg het eerste pand aan de Bramenberg. Alleen aannemer Snelder die het pand zou bouwen was er gevestigd. Jan vestigde zich tegenover de huidige BP.

Wat Jan tot de dag van vandaag niet vergeet is dat zijn trotse (en sterke) vader werd gevelt door de ziekte ALS. Vader Dirk was een beer van een vent die daardoor de opening van Vleesgroothandel Perier helaas niet meer mocht meemaken en hij overleed op 8 mei 1988. Op de verjaardag van hun oudste dochter Charlotte, 4 november 1988, openden Jan en Marian hun nieuwe pand.

Jan tijdens zijn lesvlucht met de PH-US3 Katana vanuit vliegveld Lelystad.

Ze leverden volop aan Horeca en Instellingen en moesten al na vijf jaar door de groei een verdieping op het pand bouwen. Via zoon Dirk, die al vanaf zijn eerste vaste baan in 1989 in de zaak ging werken, kwam men in contact met Defensie. Jan had tegen Dirk gezegd: "Als je toch in dienst moet, kijk dan eens om je heen hoe ze het met dat vlees doen". Al spoedig ging Periers Vleesbedrijf aan defensie leveren en dat is tot op de dag van vandaag nog immer het geval. Op het hoogtepunt leverde Perier aan maar liefst 59 kazernes door het hele land.

Jan verdiende dus goed en had altijd al de ambitie eens te vliegen. Op aandringen van Marian ging Jan vliegles nemen en haalde uiteindelijk zijn brevet. Daarna heeft hij in de schaarse vrije uurtjes met Marian rondvluchten gemaakt vanaf vliegveld Lelystad en dat is best knap als je in het geheel niet technisch onderlegd bent.

Jan was ook vanaf de oprichting betrokken bij de BCE (Business Club Eemnes) en zat toen samen met Gert Zonneveld (voorzitter) en Ad van Luijt (penningmeester) als secretaris in het bestuur. Dat waren samen met toenmalige Rabodirecteur Rob Wijnmaalen de ondernemers die Jan hielpen met zijn ondernemersplannen. Jan was wel een regelaar maar vergat nog wel eens wat. Zo gingen ze eens op pad met alle BCE-leden voor een bedrijfsuitje maar toen ze klaar stonden voor vertrek bleek dat Jan vergeten was de bus te bestellen. Dat ging toen maar even ad hoc en Jan betaalde uit eigen zak dan maar de rit.

Periers Vleesbedrijf werd steeds groter en de politiek in Eemnes werkte niet mee

Periers Vleesbedrijf B.V. aan de Palmpolstraat te Almere

Jan Perier en Marian Perier, april 2014, voor hun woning aan de Raadhuislaan met in de voordeur de initialen JP.

met nieuwe uitbreidingsplannen. De kavel waarop thans Bouwmaterialen Van IJken is gevestigd maar ook de kavel waarop de huidige Welkoop is te vinden kwamen op de agenda van de Gemeente voor maar dat kwam dus niet rond en Jan vertrok naar Almere en bouwde daar het bedrijfspand waar hij, met zijn 69^e nog altijd zeer energiek, de scepter zwaait.

Toen in 1995 ook Buffy in de zaak kwam werken, was de toekomst van het familiebedrijf verzekerd. Buffy heeft mede tot de oprichting van de inmiddels in heel Nederland bekende BBQ-centrale bijgedragen en is verantwoordelijk voor de administratie en kwaliteitsborging.

Jan en Marian kijken tevreden terug op al deze ontwikkelingen en ondanks het feit dat ze beiden nog dagelijks volledig meedraaien in het vleesbedrijf, dat ze voor nog geen goud zouden willen missen, weten ze wat tijd voor zichzelf te vinden. Een uitstapje of korte vakantie met de 7 eigen kleinkinderen, een reisje naar het geweldige Dubai en vooral de jaarlijkse wintersport met alle kinderen en kleinkinderen. of gewoon samen even een ritje naar een bezienswaardigheid in eigen land.

Jan en Marian, ik bedank jullie voor de plezierige gesprekken die ik met jullie mocht hebben, vaak met koffie en koek. Geniet nog lang samen in een goede gezondheid !

Was getekend: Piet Klaasse

Openingshandeling van de voorzitter de HKE Liesbeth Lemckert.

Na een week hard werken is de Oudheidkamer van de Historische Kring Eemnes veranderd van een winterse wereld in een fraaie galerie. De Barre Winter van 1963 was verlengd met enkele weken wegens de grote belangstelling. Nu hebben de sneeuwlandschappen plaats gemaakt voor de kunstwerken van Piet Klaasse.

Joop Smids en Bart Nouwens hebben de afgelopen maanden Eemnes afgespeurd naar werken van de schilder Piet Klaasse. Bart vertelt: 'Joop en ik hebben heel wat bezoekjes gebracht, kopjes koffie gedronken en verhalen gehoord. En vooral meer kunstwerken ontdekt dan dat we konden gebruiken. Dat is toch een hele leuke kant van het opzetten van zo'n tentoonstelling'. Veel kunstwerken heb ik gefotografeerd zodat ze weer bij de eigenaar terug aan de muur gehangen konden worden. Joop kan daar over meepraten als eigenaar van één van de werken van Piet

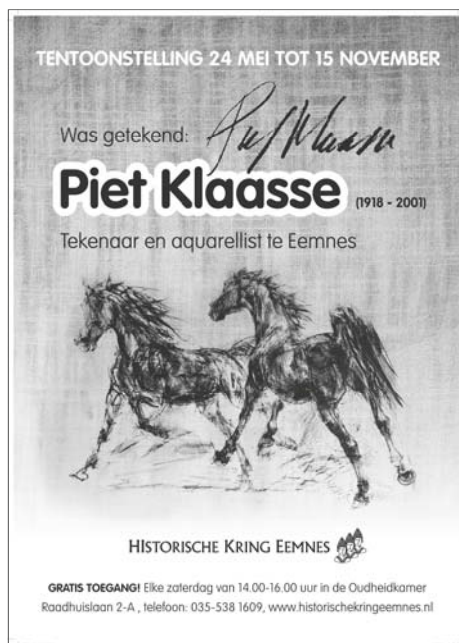
De voorzitter van de Tentoonstellingscommissie Bart Nouwens.

Klaasse: 'Wij wilden niet een half jaar tegen een lege en verkleurde plek op het behang kijken'. Toch zijn er enkele originele kunstwerken te bewonderen. De fraai uitvergroete foto's zijn amper van echt te onderscheiden.

Piet Klaasse werd in 1918 geboren in Amsterdam-Sloten, verhuisde naar Den Haag om later weer terug te keren naar Amsterdam. Op zoek naar een huis met meer ruimte voor een atelier kwam hij in 1966 toevallig in Eemnes terecht. Tijdens een tentoonstelling van zijn werk in Singer stelde zijn vrouw vast dat het hier wel een aardige omgeving was. De makelaar had op dat moment alleen Meentweg 11 in de aanbieding en zo verhuisde de familie Klaasse naar Eemnes. Aanvankelijk nog wat onwennig en onzeker of je wel geaccepteerd werd als Amsterdammer, maar dat duurde niet lang. Op de Meentweg groeiden mooie vriendschappen. Verschillende Eemnessers zijn terug te vinden op zijn kunstwerken. Ook de polder moest wennen. De grote kale vlakte ging steeds meer leven voor Piet en uiteindelijk kon hij uren doorbrengen in de polder om de natuur bij de wisseling van seizoenen vast te leggen in zijn aquarellen. En niets was leuker dan samen met dierenarts Blanken de boeren langs te gaan en het vee te zien en op het doek vast te leggen.

Piet Klaasse tekende en schilderde en maakte daarbij gebruik van verschillende technieken. Aanvankelijk was hij vooral illustrator en illustreerde hij een aantal boeken waaronder drie boeken voor de Kinderboekenweek. Daarvoor kreeg hij de Gouden Penneel. Vanaf de jaren zestig exposeerde hij steeds vaker. Hij ging zich ook meer toeleggen op het vervaardigen van litho's en aquarellen. Zijn werk wordt

vaak gekenmerkt door bewegingstekeningen. Muzikanten, vooral jazzmusici, paarden, stieren; allemaal gevangen in hun beweging. Hij was een productief kunstenaar, vervaardigde veel kleine doeken, maar vooral ook zeer veel grote doeken. Piet Klaasse gaf 34 jaar les aan de Rietveldacademie en haar voorloper, van 1947 tot 1981. Hij exposeerde in binnen- en buitenland. Piet Klaasse overleed te Eemnes in 2001.

De tentoonstelling 'Was getekend, Piet Klaasse' mocht ik als voorzitter op 24 mei jl. feestelijk openen met het ophangen van het laatste doek: de handtekening van Piet Klaasse. De tentoonstelling is het komende half jaar te bewonderen op zaterdagmiddagen tussen 14:00 en 16:00 uur. In overleg kunnen groepen ook buiten de openingstijden de expositie bekijken. Echt een aanrader!

Liesbeth Lemckert

Algemene ledenvergadering 2014

LIESBETH LEMCKERT

Op 27 maart hielden we in een gezellig gevulde zaal in De Hilt de Algemene Ledenvergadering van de Historische Kring Eemnes. De jaarlijkse vergadering is niet alleen een statutaire verplichting, maar vooral ook een manier om inzicht te geven aan de leden waar het bestuur zoal mee bezig is geweest en wat er de komende tijd weer staat te gebeuren. En met een actieve vereniging als de HKE is daar genoeg over te vertellen. De aanwezigen ontvingen het jaarverslag, het financieel verslag en de begroting. De kascommissie, bestaande uit twee leden, had kritisch naar de boeken van de penningmeester gekeken en was tevreden: een zorgvuldige boekhouding en een financieel gezonde vereniging. De bestuursleden vertelden ieder op zijn of haar beurt over lopende en toekomstige activiteiten en beantwoordden vragen uit de zaal.

Een belangrijk onderdeel van de vergadering was de wisseling van bestuursleden. Henk van Hees was herkiesbaar en wordt weer herbenoemd. Stef van Zanden

Bloemen en dankwoord voor de aftredende bestuursleden Jaap Frantsen (linker pagina) en Joop Smids (onder).

komt nieuw in het bestuur. Hij zal de taak van penningmeester overnemen van Jaap Frantsen. Jaap Frantsen en Joop Smids stelden zich niet meer herkiesbaar. Beiden hebben zich 16 jaar met veel energie en toewijding ingezet voor bestuurlijke taken. Gelukkig blijven beiden actief als vrijwilliger: Jaap Frantsen als gebouwenbeheerder en coördinator van het Eemnesser Klokkenluidersgilde en Joop Smids als redacteur van het kwartaalblad en lid van de Werkgroep Tentoonstellingen.

Na de vergadering konden de aanwezigen genieten van de verhalen van Jan Out over de geschiedenis van de kerken in Eemnes en omgeving. Als mede- auteur van het boek 'Geuzen en papen' wist Jan ons te boeien met mooie verhalen, feiten en fabels over de geschiedenis van de reformatie in Eemnes en omstreken en hij zette uiteen waarom Eemnes een gemengd katholiek en hervormd dorp werd.

ADVERTEERDERS:

Restaurant Eemland,
 Partycentrum 't Koetshuys
 Eemoptiek
 Eric Hoofd schildersbedrijf
 Notariskantoor mr. W.A. van der Sluis
 Welkoop, Groen & Doen
 Groentespecialzaak
 Lekker Gezond

De Historische Kring Eemnes is een door de Belastingdienst erkende Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI), waardoor belastingvrije schenkingen aan de vereniging kunnen worden gedaan.

SPONSORS:

Gooiland Beveiliging B.V. – Eemnes
 Adrie Hoogland Vastgoed B.V. – Eemnes
 J. van Ijken B.V. Oude Bouwmaterialen
 Vrienden van de Oudheidkamer

Van onze vrienden moeten we het hebben!

'Vrienden' vervullen stille wensen van de HKE

Voor minimaal 15 euro p.j. kunnen leden
 'vriend' worden van de Oudheidkamer.

*Vraag inlichtingen of geef u op bij:
 J. Frantsen, 035-5310442*

VRIENDEN VAN DE OUDHEIDKAMER

INLEVEREN KOPIJ

- Kopij
- handgeschreven of getypt in overleg met redactie,
 - op drager (met afdruk) en illustratiemateriaal naar J. Smids, Graanoogst 3,
- per e-mail (tekst) aan: hke-lay-out@xs4all.nl
- Kopij voor het volgende kwartaalboekje ontvangen wij graag voor 15 augustus 2014.

ERIC HOOFD

SCHILDERSBEDRIJF

Voor al uw binnen- en buitenschilderwerk.

Maalderij 8 • 3755 CG Eemnes • Tel. 06-51886413 • www.ehschilders.nl • e.hoofd@live.nl

RESTAURANT EEMLAND

PARTYCENTRUM 'T KOETSHUYS

Laarderweg 74, 3755 AR Eemnes, Tel.: (035) 531 48 67

EEMoptiek

Gediplomeerd opticien
 en contactlensspecialist
 Lid A.N.V.C.

Laarderweg 44
 3755 AP Eemnes

☎ 035 - 621 24 99
 🌐 www.eemoptiek.nl
 📧 info@eemoptiek.nl

openingstijden: dinsdag t/m vrijdag 9.00-18.00 uur. zaterdag 09.00-17.00 uur